

عنوان مقاله:

تحلیل رابطه معماری منظر در هویت شهری و تاثیر آن بر ایجاد فضایی خاطره انگیز و پایداری محیط

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محمدسعید مویدی فر

خلاصه مقاله:

منظر، موجودی زنده و پویا است که از یک سو متأثر از انسان و نحوه ارتباط او با محیط و از سوی دیگر با تداعی خاطراتی که در زمان های طولانی در بستر آن روی داده است، بر ارتباط او با محیط تأثیر می گذارد و به دنبال آن، فرهنگ و تمدن آدمیان را تغییر می دهد. بسیاری از نظریه پردازان به ارتباط انسان و طبیعت و لزوم حفظ و بهره گیری از این تماس در محیط های ساخته شده اعتقاد دارند اما این نظریه ها در بیشتر موارد بر دیدگاهی هنجاری نسبت به زندگی انسان تأکید ورزیده و کمتر به عنوان یک پژوهش و یک ضرورت در قالب تحقیقات سازمان یافته پرداخته شده است. طراحی منظرهای یکی از روشهای راهبردی در معماری منظر به شمار میرود که موقعیتهای مطلوب آینده را برای مناطق مختلف مجسم میکند که موقعیت فضاییشان تحت فشار است. از این رو نقش منظر برای یافتن منظر سازنده ارتباط بین انسان و محیط طبیعی در تعیین خط مشی توسعه مسئله اساسی است که در این پژوهش به آن پرداخته میشود. منظر، شالوده ای است که به یکپارچگی هویت منطقه ای می انجامد و بخش مهمی از کیفیت زندگی مردم در سراسر دنیاست. هدف نگارش حاضر بررسی و تحلیل رابطه بین سیمای بصری شهر و رفتار شهروندان می باشد. نوع تحقیق کاربردی و رویکرد حاکم بر فضای تحقیق توصیفی تحلیلی و همبستگی می باشد. نتایج نشان میدهد آنچه شهروندان از سیمای بصری شهر انتظار دارند به ترتیب تامین آرامش، امنیت، جلوگیری از بروز وندالیسم و کمک در جهت یابی است و نیز در جریان اصلاحات کالبدی شهر، هویت منظر شهری بایستی بر جایگاه مذهبی - فرهنگی و گردشگری آن منطبق گردد.

کلمات کلیدی:

معماری منظر، هویت شهری، طراحی منظر، پایداری محیط

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156254>

